

УКРАЇНЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький
UKRAINIAN GREEK CATHOLIC CHURCH
Major Archbishop of Kyiv and Halych

Вих. Р-09/505

Аркуш 1 із 2-х

ЗВЕРНЕННЯ
БЛАЖЕННІШОГО ЛЮБОМИРА,
ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА КИЄВО-ГАЛИЦЬКОГО,
З НАГОДИ ВСЕНАРОДНОЇ ПРОЩІ ДО СОБОРУ СВЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ,
9-12 жовтня 2009 р.

Високопреосвященні та Преосвященні Владики!
Всечесніші і Високопреподобні отці! Преподобні монахи і монахині!
Дорогі в Христі брати і сестри!
Мир Вам у Господі!

Мудрість собі дім збудувала
(Пр. 9,1)

Дорогі у Христі!

Від ранніх століть християнства важливою частиною християнського життя були прощі. Побожний нарід бажав відвідувати Святу Землю – ті місцевості, які своєю присутністю освятив сам Воплочений Син Божий, Господь наш Ісус Христос. Свята Земля завжди була першою ціллю для паломників з усіх закутків земної кулі. Побожні люди не жалували труду і часу, щоб, побувавши на тих Господом освячених місцях, набрати наснаги для свого християнського життя. З бігом часу поставали й інші паломницькі осередки. Були це місця в різних країнах світу, де відбувалися чуда, де жили великі святці, де Божа благодать в особливий спосіб спливала через чудотворні ікони. Люди радо відвідували місця, які мали особливу релігійну вартість в житті їхнього народу чи їхньої спільноти. До таких місць належить собор Святої Софії – Божої Премудрості у місті Римі.

Рим від першого століття християнства був центром Вселенської Церкви. Там мученицькою смертю закінчили своє життя верховні апостоли Петро і Павло. Рим став осідком наступників святого апостола Петра, якому Ісус Христос доручив бути першим, щоб єднати християн та скріплювати їх у святій вірі, доручив очолювати Церкву, яка, за словами св. Кипріяна, переважає в любові.

Земля, яка сьогодні окреслює Україну, вже від самих початків мала живий контакт із християнським Римом. Тут, на березі Чорного моря мучеництвом закінчив своє земне життя четвертий з ряду наступників святого апостола Петра – святий Климент Папа Римський. Тут також загинув ісповідник віри Папа Мартин I. Коли Київська Русь прийняла християнську віру за часів святого рівноапостольного князя Володимира Великого, контакти з Римом на різних рівнях помножилися. Доказом цього є чисельні відвідини та листування церковних достойників. Проте, під впливом Візантії, яка в XI столітті офіційно перервала сопричастя з Римською Церквою, послабилися також і зв'язки Києва з Римом аж до тієї міри, що при кінці XVI століття єпископи Київської Митрополії відчули потребу ефективно об'єднатися з Римським Апостольським Престолом і зробили це офіційним актом порозуміння. Через невідрадні політичні обставини та зазіхання сусідів не всі прийняли оту поновлену злуку, названу Берестейською унією. Її нищили, переслідували та зневажали аж до наших часів; старалися знівечити наше сопричастя з Римським

Апостольським Престолом, проте, поважна частина нашого народу залишилася вірною тому актові порозуміння.

Рим, його Церква під проводом свого єпископа – наступника святого апостола Петра завжди залишалася символом і знаком єдності Вселенської Церкви. Розуміння цього проявлялося також в тісних зв'язках з Римом та його церковними установами. Тут був притулок для паломників з Києва. Рим часто відвідували Владики нашої Церкви, рівно ж багато наших богословів студіювали в різних папських університетах, тому тут при кінці XIX століття засновано семінарію, яка діє до сьогодні. Тут знайшли свій осідок центральні уряди монаших Чинів.

За старанням бл. п. Папи Івана XXIII у 1963 році до Риму прибув визволений з радянської неволі Митрополит Йосиф (Сліпий). Саме тут він постарався, щоб заіснували церковні та наукові осередки, існування яких на рідних землях було насильно перервано. Між тими його заходами найвеличавішим було спорудження собору Святої Софії – Божої Премудрості. Цей храм прикрашений за найкращими взорами українського іконопису. У цей храм, в день його посвячення 28 вересня 1969 року, Святіший Отець Павло VI приніс мощі святого Климента Папи, що їх у свій час привезли до Риму апостоли слов'ян святі Кирило і Methodій. Цей храм став духовним осередком для тисяч наших людей, яких доля вигнала з рідної землі, і які проживали в різних країнах вільної Європи та за океанами. Пам'ять про торжественне посвячення, в якому взяло участь кілька тисяч вірних нашої Церкви, та про її будівничого Патріярха Йосифа (Сліпого) є нагодою, з якої користуємо сьогодні, щоб згадати тих, які своєю працею свідчили про живучість нашої Церкви у часі її жорстоких переслідувань.

Восени минає 40-ліття посвячення собору Святої Софії, 25-та річниця смерті його будівничого Блаженнішого Патріярха Йосифа, 65-та річниця смерті його видатного попередника Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького та 50-ліття посвячення приміщень малої семінарії, яку Апостольська Столиця збудувала для наших учнів, і з якої вийшло понад п'ятсот випускників, а між ними майже сто священників, що разом стали духовними і громадськими провідниками українських поселень в Західній Європі. Сьогодні там проживають і навчаються наші численні студенти з України.

Отож закликаємо вірних нашої Церкви – Владик, священослужителів, членів монаших орденів та згромаджень, мирян з України та поселень, але головно тих, які проживають в різних країнах західної Європи, численно прибути до Риму, щоб духовно збагатитися та скористати з духовних благ, питомих для паломництва, і взяти участь у прощі, яка відбудеться 9-12 жовтня 2009 року.

Заохочуємо Високопреосвященних і Преосвященних Владик, священослужителів, монашество та мирян скористати з цієї нагоди духовного оновлення.

Благословення Господнє на Вас,

Любомир Гузар

+ ЛЮБОМИР

Дано у Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
31 серпня 2009 року Божого